El pas endavant de Rubén Alcaraz

Comodí el curs passat al mig del camp en el seu debut a Segona A, el barceloní ha sorprès positivament aquesta pretemporada rendint a un alt nivell · Tot i l'«alta competència», té molt clar que posarà les «coses difícils» a Machín

Alcaraz, pressionat per José Carlos durant el Girona-Nàstic.

CARLES ROSELL | GIRONA

L'estiu, futbolísticament parlant, serveix per treure les primeres conclusions. Uns esbossos matiners, aproximacions del que pot ser, però sempre un pèl desdibuixades del que finalment dictarà la realitat. Amb poques setmanes d'entrenament a les cames i un nombre ben breu de partits, saber què serà d'aquest Girona és una veritable utopia. El sistema i la idea de joc estan clars, però entreveure com s'hi adaptaran les peces, sobretot les desconegudes, és impossible d'endevinar amb tant poc temps de marge. Les cares conegudes, si fa no fa, estan al nivell esperat: amb la temporada oficial encara sense arrencar, ben poc han ofert fins ara. Però sempre hi ha excepcions. I una, de molt positiva. És la de Rubén Alcaraz, un futbolista que ha anat creixent fent passos de gegant des que fa un any arribava a Montilivi sense haver jugat ni un sol minut a Segona A. Va aprovar en la seva primera experiència, amb uns números prou acceptables (1.425 minuts repartits en 25 partits i 2 gols) i sembla decidit a millorar les seves xifres i també el seu rendiment.

Sempre que Pablo Machín ho vulgui i l'enorme competència que aquest curs tindrà al mig del camp, Alcaraz rendirà. Aquesta és la seva intenció i així s'ho ha proposat:?ho està demostrant en cada partit, sobretot en els dos que el Girona ha disputat a l'estadi. Classe magistral contra l'Olympique de Marsella i boníssima actuació davant el Nàstic. I?això que Machín el va col·locar de pivot defensiu, una posició reservada per a Pere Pons, però en la qual ja va oferir bones sensacions durant la Lliga passada quan el de Sant Martí Vell no podia jugar per culpa de les sancions o lesions.

Alcaraz diu trobar-se «bé físicament», i que a mesura que passen els dies i la feina s'acumula «estic cada cop millor». La «confiança» també ha anat in crescendo i espera «arribar al cent per cent» al tret de sortida de la competició per «posar-li les coses difícils» a Machín. No ho tindrà fàcil. La competència, que ja era alta, ha augmentat amb l'arribada de Portu. «Costarà jugar. Hi ha moltíssima competència, però tinc molt clar que jo també sóc competència per la resta de migcampistes. Serà el míster el que decidirà».

El barceloní no li farà cap lleig a jugar i s'adaptarà allà on el posin. Si ha de ser d'interior, la seva posició més

natural, perfecte. I si ho ha de fer al pivot, també. «Em trobo còmode a tots dos llocs. Estic a disposició del cos tècnic quan em necessitin», confessa.

Independentment del que ha passat amb Álex Menéndez, que deixa força coix el carril esquerre, Rubén Alcaraz està convençut que el Girona compta a dia d'avui amb «una gran plantilla» i que, «possiblement», és una de les «millors i més competitives que hi ha a la categoria». Per demostrar-ho, el migcampista té coll avall que «hem d'intentar començar la lliga amb molt bon peu».

Veu un bon vestidor, un equip equilibrat i molta fam, però és dels primers a tocar de peus a terra i de no fer volar coloms abans d'hora. Quan se li pregunta per un possible ascens, decideix posar el fre de mà. «És veritat que el Girona ve de fer dos anys molt bons en els quals s'ha quedat a les portes de pujar de categoria. Dos anys, de manera consecutiva, l'equip ha estat a només una passa de l'èxit i això és per tenir-ho molt en compte. Però crec que això ja és passat i que ara mateix hem d'estar tranquils. La lliga és molt llarga, són moltíssimes jornades i hem d'anar a poc a poc, sense presses».

Font del document:
http://www.diaridegirona.cat/girona-fc/2016/08/09/pas-endavant-ruben-alcaraz/798184.html?utm_source=rss